

DUMANIE (5) *sb n*

a jasne; teksty nie oznaczają e.

sg N dumanie (3). ◊ A dumanie (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI (jeden z tych samych przykładów) i XIX w. s.v. dumać.

Myślenie; zamyślanie się; wyobrażanie sobie (5) :

W połączeniu szeregowym (1): A nayıpierwey począwǳy od głowy/ w ktorey Duchowne śprawy/ á iáko Anyelńkie/ Rozum/ myśl/ Dumánie/ Pámięć/ Wola. SienLek 28v.

Wyrażenie: lek. »złe dumanie« = melancholia (2): [ta wódka z wołowego języka] wesołą myśl czyni/ nakazony mozg [...] naprawia, Tefkność/ złe dumanie śzkarade mowienie/ [...] oddala FalZioł II 12d; iż mania iest niemocz [...] tak iż on człowiek złe dumanie miewa. GlabGad D8.

Szeregi: »fantazyja i dumanie« (1): Pirwǳa [komora] w czele ta ma troy rozdział, Naprzod iest śmyśl poľpoliti ktorim różność rzeci obaczamy. Przynim iest fantafia, j dumanie trzeci śmiśl, wǳrodku [jest] domnimanie zatim pamięć GlabGad A5v.

»imaginacyja to jest dumanie« (1): Także gdy ktory śmak bywa pomienion, tedi onim pomyślamy: j bywa onim nieiaka imagitia [!]: to iest dumanie przy członku wśufzenia [!] ktori iest w ięziku. GlabGad C5.

Synonimy: fantazyja, imaginacyja, myśl.

Cf DUMA, DUMAĆ